

Tomasz Tomaszek*

orcid.org/0000-0003-3529-7775

Translokacja budynku drewnianego jako interpretacja miejsca historycznego – studium przypadku chat o konstrukcji zrębowej zlokalizowanych w stanie Tennessee, USA

Relocation of a Wooden Building as an Interpretation of a Historical Site—Case Studies of Log Cabins from Tennessee State, USA

Słowa kluczowe: architektura drewniana, autentyczność, chata o konstrukcji zrębowej, translokacja

Keywords: wooden architecture, authenticity, log cabin, relocation

Wprowadzenie

Zachowanie autentyczności historycznej budowli jest jednym z głównych wyzwań w procesie ochrony dziedzictwa architektonicznego. Tym samym niezwykle problematyczna jest zasadność translokacji budynku drewnianego na nowe miejsce, a w konsekwencji w nowy aspekt przestrzenny i treściowy. Kwestia ta nabiera szczególnego znaczenia, gdy owa translokacja jest wykonana w ramach procesu interpretacji i ochrony miejsca o szczególnym znaczeniu historycznym.

W artykule poddano krytycznej dyskusji zagadnienie translokacji drewnianego budynku w ramach interpretacji architektoniczno-historycznej. Omówiono je na przykładzie historycznych chat o konstrukcji zrębowej zlokalizowanych na obszarze stanu Tennessee w USA. Obiektami tymi są: McPeake Cabin w Parkers Crossroads Battlefield, William Manse George Cabin w Shiloh National Military Park, King Cabin zlokalizowana w gminie podmiejskiej Cane Ridge w granicy administracyjnej miejscowości Antioch, George Haynes Slave Cabin na Historycznej Farmie Tipton-

Introduction

One of the major challenges in the process of protecting architectural heritage is the maintenance of a historic building's authenticity. Thus, the justification of translocation of a wooden building to a new place, and consequently in a new spatial and contextual aspect, remains extremely problematic. This issue takes on special significance when the relocation of a historic wooden building is executed as part of the process of interpretation and protection of a place of special historical importance.

This paper critically examines the issue of the relocation of a wooden building under architectural and historical interpretation. It is discussed on the example of historic log cabins located in the state of Tennessee in the USA. These buildings are: the McPeake Cabin in Parkers Crossroads Battlefield, the William Manse George Cabin in Shiloh National Military Park, the King Cabin in the Cane Ridge community within the suburban township of Antioch, the George Haynes Slave Cabin at the Tipton-Haynes Historic Site, the Sam Davis Log Boyhood Home and the Slave Cabins at the Sam Davis Home and Plantation Historic Site.

* dr, Wydział Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury Politechniki Rzeszowskiej

* *Ph.D., Faculty of Civil and Environmental Engineering and Architecture of the Rzeszów University of Technology*

Cytowanie / Citation: Tomaszek T. Relocation of a Wooden Building as an Interpretation of a Historical Site—Case Studies of Log Cabins from Tennessee State, USA. *Wiadomości Konserwatorskie – Journal of Heritage Conservation* 2020, 64:133–145

Otrzymano / Received: 22.04.2020 • **Zaakceptowano / Accepted:** 13.10.2020

doi: 10.48234/WK64TENNESSEE

Praca dopuszczona do druku po recenzjach

Article accepted for publishing after reviews

-Haynes, zrębowy „Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa oraz zrębowe chaty niewolników na terenie historycznego obiektu „Sam Davis Home and Plantation”. Wszystkie te drewniane struktury architektoniczne zostały wtórnie wprowadzone w daną przestrzeń historyczną w celu interpretacji istotnego wydarzenia lub kreacji zamierzonego kontekstu dziejowego czy architektonicznego. Wobec powyższego stanowią one doskonały materiał do krytycznej analizy horyzontu autentyczności zarówno tych struktur, jak i miejsc historycznych, w których się znajdują.

McPeake Cabin w Parkers Crossroads

McPeake Cabin w Parkers Crossroads Battlefield zlokalizowana jest w Wildersville (hrabstwo Henderson, Tennessee; ryc. 1). Budynek został translokowany i stoi tam od roku 2008.

Chroniony obszar The Parkers Crossroads Battlefield znajduje się w miejscu bitwy o Parker’s Crossroads, rozegranej 31 grudnia 1862, uważanej za jedną z najbardziej znaczących walk stoczonych na ziemiach Tennessee podczas amerykańskiej wojny secesyjnej¹. Według niezbitych dowodów w chwili potyczki na terenie nazywanym Parker’s Crossroads znajdowało się kilkanaście drewnianych chat w konstrukcji zrębowej. Istnieją nawet dowody, że jedna z chat stała w pobliżu aktualnej lokalizacji McPeake Cabin². Nawiązując do źródeł historycznych, chata ta była prawdopodobnie znana jako „Parker House”, czyli dom rodziny Parkerów mieszkających w tym miejscu³.

Pierwsze próby objęcia ochroną obszaru Parker’s Crossroads Battlefield miały miejsce na początku lat osiemdziesiątych XX wieku. Od tego czasu wiele wysiłku włożono w proces interpretacji tego miejsca. Ponieważ oryginalny „Parker House” nie zachował się, jednym z istotniejszych zamierzeń było przeniesienie na miejsce, w którym pierwotnie się znajdował, budynku z podobnego okresu i o podobnej historii zamieszkującej go rodziny. Zainicjowało to projekt „Parker Family”, nastawiony na interpretację tego miejsca dla szerokiej publiczności⁴. Operacja miała na celu odtworzenie pierwotnego charakteru pola walki i ukazanie „autentycznego” kontekstu bitwy.

„Rekonstrukcja” znamiennego dla tego miejsca obiektu architektonicznego miała odzwierciedlić konkretny moment w historii. Jednak z założenia rekonstrukcja nie polegała na budowie bryły architektonicznej o przybliżonym kształcie, lecz na powrocie do drewnianej konstrukcji, która pod względem architektonicznym, semantycznym i historycznym była podobna do pierwotnej, utraconej struktury. Budynek przeniesiony w tym celu to chata zbudowana w roku 1851 przez Roberta oraz Permelie McPeake’ów i pierwotnie stojąca w pobliżu Rock Hill w Tennessee. W roku 2006 obiekt został przekazany w ramach darowizny stowarzyszeniu Parker’s Crossroads Battlefield Association. Po wykonaniu skrupulatnej dokumentacji został zdemontowany i translokowany na pole bitwy, a następnie

All these wooden buildings were reintroduced into a given historical space in order to interpret a significant event or create the intended historical or architectural context. In view of the above, they constitute excellent material for critical analysis of the horizon of authenticity of both these structures and the historical places in which they are located.

McPeake Cabin in Parkers Crossroads

The McPeake Cabin in Parkers Crossroads Battlefield is located in Wildersville, Henderson County, Tennessee (Fig. 1). The building was relocated to these memorial grounds and it has been standing there since 2008.

The Parkers Crossroads Battlefield preserves the site of the Battle of Parker’s Crossroads that occurred on December 31, 1862. It is considered one of the most significant clashes to happen in Tennessee during the American Civil War.¹

There is considerable evidence that there were several log cabins at Parker’s Crossroads at the time of the battle. There is even evidence that one cabin stood near the McPeake Cabin’s current location.² Referring to historical sources, this cabin was most likely known as “the Parker House,” the dwelling of the Parker family that lived in this area.³

The first attempts to preserve Parker’s Crossroads Battlefield took place in the early 1980s. Since then, much effort has gone into interpreting the site. One plan was the transfer of a building from a similar period and with a similar family history to the place where the “Parker House” originally stood, as nothing from the original Parker House has been preserved. This is how the public interpretation of the “Parker Family project” began.⁴ This operation was aimed at recreating the original character of the site and showing an “authentic” context as it might have appeared during the battle.

The “reconstruction” of the site’s significant building reflects a specific moment in history. However, this reconstruction did not rely on the construction of just any architectural shape, but on a wooden structure that was architecturally, semantically and historically similar to the original lost house.

The building that was relocated for this purpose is the cabin built in 1851 by Robert and Permelia McPeake, which originally stood near Rock Hill, Tennessee. In 2006, it was donated to the Parker’s Crossroads Battlefield Association. After its structure was painstakingly recorded, it was dismantled and moved to the battlefield, and then reassembled at the spot where the Parker House originally stood.

According to historical sources, the McPeake family came to Middle Tennessee from Pennsylvania in the mid-nineteenth century, and some of the family members settled in Henderson County. One of them was Robert Carroll McPeake. In 1850 or 1851, Robert married Permelia Reed, granddaughter of Joseph Reed, the first permanent settler in Henderson County. The

Ryc. 1. McPeake Cabin w Parkers Crossroads, rok 2018; fot. T. Tomaszek.

Fig. 1. *The McPeake Cabin in Parkers Crossroads, 2018; photo by T. Tomaszek.*

ponownie złożony w całość w miejscu, w którym pierwotnie stał „Parker House”.

Zgodnie ze źródłami historycznymi rodzina McPeake'ów przybyła do centralnego Tennessee w połowie XIX wieku z Pensylwanii, a niektórzy jej członkowie osiedlili się w hrabstwie Henderson. Jednym z nich był Robert Carroll McPeake. W roku 1850 lub 1851 poślubił on Permelie Reed, wnuczkę Josepha Reeda, pierwszego stałego osadnika w hrabstwie Henderson. Para kupiła ziemię w pobliżu Rock Hill, około pięciu mil na wschód od Lexington (mniej więcej 10 mil na południe od aktualnej lokalizacji budynku), gdzie zbudowali swój dom⁵. Była to drewniana chata wzniesiona z bali na planie „the double-pen” (czyli dwóch pomieszczeń) oraz w typie budynku znanym jako „dogtrot”⁶. Tym samym stanowiła typowy dom mieszkalny w Tennessee w tym okresie. Jest wysoce prawdopodobne, że McPeake'owie zbudowali swą siedzibę z drzew wyciętych na ich ziemi⁷ (ryc. 2).

I tak drewniany budynek – który kiedyś należał do innej rodziny, lecz o podobnej historii i mieszkającej w pobliżu Domu Parkera – został przeniesiony na pole bitwy. W nowej lokalizacji dokonano jego modyfikacji w celu uzyskania określonej formy architektonicznej: chaty pionierów w Tennessee w czasach wojny secesyjnej. Aby to osiągnąć, dach przedłużono od przodu i od tyłu budynku, tworząc typowe arkadowe przestrzenie (werandy), a po bokach dodano kominy (ryc. 3).

Aby oddać w pełni „oryginalny” kontekst miejsca, planiści zaprojektowali także otoczenie „farmy”: w pobliżu domu zlokalizowano spichlerz na kukurydzę, również przeniesioną strukturę historyczną. Chociaż pierwotnie nie należał on do farmy McPeake'ów, to podobnie jak translokowana chata pochodzi z miejsca nieopodal oryginalnej lokalizacji niezachowanego domu Parkera (ryc. 4). Struktura ta również została zmodyfikowana zgodnie z koncepcją stworzenia historycznego gospodarstwa i historycznej przestrzeni życiowej (podobnie jak w przypadku chaty najważniejszą zmianą było przedłużenie dachu po obu stronach).

Ryc. 2. McPeake Cabin przed jej translokacją do Parkers Crossroads; fot. B. McPeake; źródło: *Genealogy Trails History Group* 2019, *The McPeake Heritage*, <http://genealogytrails.com/tenn/henderson/mcpeakecrossroads3.html> (dostęp: 12 II 2018).

Fig. 2. *The McPeake Cabin before its transfer to Parkers Crossroads; photo by Brandon McPeake; source: Genealogy Trails History Group. 2019. The McPeake Heritage, http://genealogytrails.com/tenn/henderson/mcpeakecrossroads3.html (access: 12 II 2018).*

couple purchased land near Rock Hill, about five miles east of Lexington (about ten miles south of the current location of the cabin), where they built their house.⁵ The log cabin was erected on a double-pen (or two rooms) floor plan and as a “dogtrot” type building.⁶ It was a typical dwelling for this time in Tennessee. In all probability, the McPeakes built their dwelling from trees felled on their land (Fig. 2).⁷

And so, a wooden building was moved to Battlefield, a building that once belonged to another family with a similar history and that had lived near Parker`s House. At its new location, the building was modified for the purpose of obtaining a specific architectural form: a pioneer home (cabin) typical of Tennessee during the Civil War era. To achieve this, the roof was extended from the front and from the back of the building, creating typical arcaded spaces (porches), and chimneys were added on the sides (Fig. 3).

To reveal the full, “original” context of the place, planners also designed the “farm’s” surroundings. Therefore, they placed the Corn Crib, a similarly relocated historical structure, near the house. Although it did not originally belong to the McPeake farm, the crib comes from yet another place near the former Parker`s House site. (Fig. 4). This structure was also modified according to the concept of creating a historical farm and living space (similarly as in the case of the cabin, the most important change was the extension of the roof on both sides).

Because of this interpretive direction, a type of “historical substance” was re-introduced to the Battlefield along with a certain cohesive historical appearance. Something of the historical context was returned to the site. Specifically, the reconstruction of both the building and its surroundings was made to arouse feelings of “authenticity” in the viewer.

Ryc. 3. McPeake Cabin podczas ponownego montażu w Parkers Crossroads; fot. B. McPeake, źródło: *Genealogy Trails History Group* 2019, *The McPeake Heritage*, <http://genealogytrails.com/tenn/henderson/mcpeakecrossroads3.html> (dostęp: 12 II 2018).

Fig. 3. The McPeake Cabin during its reassembly at Parkers Crossroads; photo by Brandon McPeake; source: Genealogy Trails History Group. 2019. The McPeake Heritage, http://genealogytrails.com/tenn/henderson/mcpeakecrossroads3.html (access: 12 II 2018).

W wyniku tak przeprowadzonej interpretacji na pole bitwy ponownie wprowadzono coś w rodzaju „substancji historycznej”, a także uzyskano spójny wygląd historyczny całego obszaru. Tym samym coś z kontekstu historycznego zostało przywrócone organizowanemu miejscu – zrekonstruowano zarówno budynek, jak i jego otoczenie, aby wzbudzić w odbiorcy poczucie „autentyczności”.

William Manse George Cabin

William Manse George Cabin znajduje się na terenie Narodowego Parku Wojskowego Shiloh w Tennessee (ryc. 5). Jest to prosty jednopiętrowy budynek, wzniesiony na planie „single-pen” jako kombinacja typu „angielskiego” i prostokątnego⁸.

Narodowy Park Wojskowy Shiloh został założony 27 grudnia 1894, a następnie 15 października 1966 wpisany do Krajowego Rejestru Miejsc Historycznych⁹. Chroni obszar, na którym rozegrała się pierwsza wielka potyczka wojny secesyjnej na terenach ówczesnego Zachodu – pola bitwy pod Shiloh i Koryntem. W dwudniowej walce (6 i 7 kwietnia 1862) zarówno armie Unii, jak i Konfederacji poniosły ciężkie straty: aż 24 tysiące osób zostało zabitych, rannych lub zgłoszonych jako zaginione – liczba równa ponad jednej piątej żołnierzy biorących udział w bitwie¹⁰.

William Manse George Cabin to jedyna zachowana drewniana konstrukcja z ponad 70 takich budynków, które znajdowały się na polu bitwy w kwietniu 1862¹¹. Według źródeł historycznych chata ta pierwotnie stała w Perry Field, w pobliżu głównego wejścia do Shiloh Battlefield, około mili na północ od obecnej lokalizacji na północnym skraju Sarah Bell Field¹². Budynek został przeniesiony bezpośrednio po bitwie w kwietniu 1862 w celu zastąpienia chaty spalonej podczas walki¹³.

Ryc. 4. Spichlerz na kukurydzę zlokalizowany nieopodal McPeake Cabin, rok 2018; fot. T. Tomaszek.

Fig. 4. The corn crib located near the McPeake Cabin, 2018; photo by T. Tomaszek.

The William Manse George Cabin

The William Manse George Cabin is located on the grounds of Shiloh National Military Park in Tennessee (Fig. 5). It is simple one story building, erected on the single-pen floor plan as a variation of “English” and rectangular type.⁸

The Shiloh National Military Park was established on December 27, 1894 and then placed in the National Register of Historic Places on October 15, 1966.⁹ It preserves the scene of the first great American Civil War battle in the West—Shiloh and Corinth battlefields. In this two-day battle, which took place on April 6 and 7, 1862, both Union and Confederate Armies suffered heavy casualties, as many as 24,000 people were killed, wounded or reported missing—a number equal to more than a fifth of the combined two Armies engaged in the battle.¹⁰

The William Manse George Cabin is the only surviving structure of the more than seventy such buildings that were present on the battlefield in April 1862.¹¹ According to historical sources, this cabin formerly stood in Perry Field, near the main entrance to Shiloh Battlefield, approximately a mile north of its present location on the northern edge of Sarah Bell Field.¹² The building was relocated in the immediate aftermath of the battle on April 1862 to replace a cabin that burned down during the engagement.¹³

The cabin is located in a picturesque place on the edge of an open space in the historical battlefield. In its background there is an old forest with, among other species, magnificent cedars. All these landscape elements taken together bring the observer into a context full of reflection and suggests that he has entered a place fixed in time. The building—although originally located in a different part of the battlefield—filled the gap left by the lost building in an almost “natural way” and thus it seems to fully belong to this place. Therefore, its relocation takes on a different meaning due to the fact that it was a kind of natural change in this particular landscape caused by the events of the war.

Chata stoi w malowniczym miejscu, na skraju otwartej przestrzeni na historycznym polu bitwy. W jej tle znajduje się wiekowy las, w którym oprócz wielu gatunków drzew szczególną uwagę zwracają wspaniałe cedry. Wszystkie te elementy krajobrazu wprowadzają obserwatora w kontekst pełen refleksji i sugerują, że wkroczył w miejsce uchwycone w historycznym czasie. Chata – choć pierwotnie znajdująca się w innej części pola bitwy – wypełniła lukę pozostawioną przez zniszczony budynek w prawie „naturalny sposób”, a zatem wydaje się w pełni przynależna do tego miejsca. Jej translokacja tym samym nabiera innego znaczenia – była rodzajem naturalnej modyfikacji w tym konkretnym krajobrazie, spowodowanej bezpośrednio wydarzeniami wojennymi.

King Cabin zlokalizowana w gminie podmiejskiej Cane Ridge w granicy administracyjnej miejscowości Antioch

Ta niewielka zrębowa struktura architektoniczna jest jednym z drewnianych historycznych budynków zachowanych na terenie podmiejskiej gminy Cane Ridge, zlokalizowanej kilka kilometrów na południowy wschód od Nashville, w obrębie administracyjnym miejscowości Antioch, w Tennessee. Budynek znajduje się na Culbertson Road 6036, na działce (na której stoi również historyczny dom) w posiadaniu Judith King Vulcano (ryc. 6). Budowla jest jednopiętrowa z półpiętrzem, na planie „single-pen” (jednego pomieszczenia), w konstrukcji zrębowej z belkami o zamkach w formie połowy jaskółczego ogona. Ma jeden zewnętrzny komin wykonany z wapienia oraz wewnętrzne schody prowadzące na strych na półpiętrze.

Zgodnie z tradycją rodzinną chata należała pierwotnie do jednego z przodków, Johna W. Kinga, prapradziadka Judith King, który zbudował ją około roku 1835, nawiązując do zapisków towarzyszących rodzinnym fotografiom chaty. Pierwotnie znajdowała się na zachód od Nolensville, po południowej stronie Clovercroft Road, w pobliskim hrabstwie Williamson. W latach sześćdziesiątych miała zostać rozebrana, więc Jesse King (ojciec Judith) wraz z przyjacielem Lesterem Scalesem postanowili przenieść ją do obecnej lokalizacji. I tak w 1965 mężczyźni oznaczyli poszczególne elementy budynku, rozebrali go na części, a następnie zmontowali ponownie obok domu Jesse Kinga¹⁴.

King Cabin, przeniesiona z innego miejsca w ramach ratowania jej przed rozbiórką, jest przykładem konstrukcji, która nie spełnia kryterium autentyczności oryginalnej lokalizacji. Jednak w tym przypadku mamy do czynienia ze szczególną sytuacją, ponieważ budynek został wtórnie wprowadzony na teren posiadłości ziemskiej należącej do prawników budowniczego owego budynku. Oczywiście kontekst przestrzenny został zmieniony – niewątpliwie chata ma nową lokalizację, jednakowoż pozostał ten sam kontekst rodzinny (wciąż jest w posiadaniu tej samej

Ryc. 5. William Manse George Cabin w Narodowym Parku Wojсковym Shiloh, rok 2018; fot. T. Tomaszek.

Fig. 5. The William Manse George Cabin in Shiloh National Military Park, 2018; photo by T. Tomaszek.

King Cabin in the Cane Ridge community within the suburban township of Antioch

This small log structure is one of the wooden historical buildings that still exist in the Cane Ridge community, a few miles southeast of Nashville proper, and within the suburban township of Antioch, Tennessee. It is located at 6036 Culbertson Road, at the site (and near the historical home) currently owned by Judith King Vulcano (Fig. 6).

The cabin has one-and-a-half stories, and is a single-pen building, with half-dovetail notched logs, a limestone chimney on one end, and has an interior staircase to the upstairs loft.

According to the family lore, this log cabin had originally belonged to one of their ancestors, namely John W. King, who was the great-great-grandfather of Judith King, and who built it around 1835 (according to the annotations accompanying family photographs of the cabin). Originally, it was located west of Nolensville, on the south side of Clovercroft Road, in nearby Williamson County. In the 1960s, the cabin was about to be torn down, so Jesse King (Judith's father) together with his friend Lester Scales decided to move it to the current location. The two men marked the logs, took the building apart, and reassembled it beside the Jesse King house (currently owned by his daughter Judith King) in 1965.¹⁴

The King cabin, which was relocated from another place as part of rescuing it from demolition, is an example of a structure that does not meet the criterion of authenticity of the original location. However, in this case, we are dealing with a highly specific situation, because the Cabin was secondarily reintroduced onto the land owned by the great-grandchildren of its builder. Of course, the spatial context has changed—undoubtedly the cabin has a new location, although the same familial context remained (it is still in the possession of the same family) and it still belongs to the same cultural landscape (both the original and secondary locations are just a short distance apart). Thus, it seems justified to postulate that despite the change of the physical place of its location, the cabin maintains the authentic-

rodziny) i nadal należy do tego samego krajobrazu kulturowego (zarówno oryginalna, jak i wtórna lokalizacja znajdują się w niewielkiej odległości od siebie). Dlatego uzasadniona wydaje się teza, że pomimo zmiany fizycznego miejsca lokalizacji chata zachowuje autentyczność oryginalnego poziomu znaczenia jako budynek będący własnością tej samej rodziny i utrzymywany przez nią.

Horyzont autentyczności King Cabin pozostaje jednak kwestią niejednoznaczną. Wraz z nową lokalizacją budynek uzyskał dodatkowy wymiar szczególnego historycznego znaczenia, co zostało podkreślone chociażby poprzez organizację najbliższego otoczenia, np. umieszczenie historycznego drewnianego słupa z żeliwnym dzwonkiem¹⁵ obok chaty. Ta dalekosiężna interpretacja ustanowiła dodatkowy przekaz na poziomie historycznym, a także stworzyła nowy poziom emocjonalny dla najbliższej rodziny. Pomimo idealnego wkomponowania tego historycznego budynku w przestrzenny i kulturowy kontekst Cane Ridge, istnieje niebezpieczeństwo sfalszowania jego pierwotnego wymiaru znaczeniowego poprzez nadinterpretację.

George Haynes Slave Cabin na Historycznej Farmie Tipton-Haynes

The Tipton-Haynes Historic Site, uważana za jedną z najbardziej znaczących historycznych farm w Tennessee, jest posiadłością z 11 historycznymi drewnianymi strukturami architektonicznymi. Zlokalizowana jest w południowo-zachodniej części Johnson City w hrabstwie Washington, w stanie Tennessee. Na posesji znajdują się różne typy budynków: główny dom mieszkalny, kancelaria oraz budynki gospodarcze wchodzące w skład wewnętrznego kompleksu za głównym domem – warsztat tkacki, toaleta, wędzarnia, szopa na sorgo, a także zrębowy budynek interpretowany jako chata niewolnika George’a Haynesa¹⁶.

Drewniana chata George’a Haynesa znajduje się na kamiennym, filarowym fundamencie i jest przykryta gontem (ryc. 7). Od frontu ma ganek z pulpityowym dachem wspartym na kwadratowych drewnianych słupach i drewnianą podłogą. Elewacja frontowa ma dwie osie, tworzące jedno okno i jedne jednoskrzydłowe drewniane drzwi. Budynek ma także zewnętrzny kamienno-ceglany komin¹⁷.

Chata, wzniesiona około 1840 roku przez Henry’ego i Elizabeth Foxów jako mały domek z poddaszem, została przeniesiona na teren posiadłości historycznej farmy Tipton-Haynes. Pierwotnie znajdowała się na obszarze Boones Creek w hrabstwie Washington¹⁸. W roku 1999 Stuart Wood przekazał ją Tipton-Haynes Historic Site, a następnie została tam przeniesiona, by pomóc w interpretacji niewolnictwa na farmie (ryc. 8). Prace przy demontażu chaty Foxa w jej pierwotnej lokalizacji i relokacji do Tipton-Haynes zostały przeprowadzone przez Leatherwood Inc. z Fairview w Tennessee. Po przeniesieniu chatę ponownie

Ryc. 6. King Cabin, rok 2017; fot. T. Tomaszek.

Fig. 6. The King cabin, 2017; photo by T. Tomaszek.

ty of its original/primary level of meaning as a building owned and maintained by the same family.

However, the question of the authenticity of the King cabin remains an ambiguous matter. Along with the new location, the building gained a special dimension of historical significance, which was emphasized, for example, by the organization of the nearest surroundings—such as the placement a historical wooden pole with a cast-iron bell¹⁵ next to the cabin structure. This far-reaching interpretation established an additional message at the historical level, in addition to creating a new emotional level for the immediate family. Despite the ideal insertion of this historical building into the spatial and cultural context of Cane Ridge, there is the danger of falsifying its original meaning by over-interpretation.

George Haynes Slave Cabin at the Tipton-Haynes Historic Site

The Tipton-Haynes Historic Site, considered one of the most significant historical farms in Tennessee, is a property with eleven historical architectural wooden structures. It sits in the southwest portion of Johnson City in Washington County, Tennessee. The site consists of multiple types of buildings: the Main House, the law office, and various outbuildings included in the domestic complex behind the main house—the loom house, the necessary, smoke house, sorghum shed and a log cabin interpreted as the George Haynes slave cabin.¹⁶

The cabin (the George Haynes slave cabin) is set on a stone pier foundation and is covered by wood shingles (Fig. 7). It has also a wooden porch on the front with a shed roof, square wooden posts, and a wooden floor. The front elevation has two bays, one window and one single leaf wooden door. The structure has also an exterior stone and brick chimney.¹⁷

The cabin was relocated to the property of the Tipton-Haynes Historic Site. Originally, it was erected in the Boones Creek area of Washington County, circa 1840, by Henry and Elizabeth Fox as a cabin with a loft.¹⁸ In

Ryc. 7. George Haynes Slave Cabin na Historycznej Farmie Tipton-Haynes – elewacja frontowa, rok 2018; fot. T. Tomaszek.

Fig. 7. The George Haynes Slave Cabin at the Tipton-Haynes Historic Site—front elevation, 2018; photo by T. Tomaszek.

zmontowano, nie miała już jednak komina, więc rozpoczęto poszukiwania podobnego elementu. Okazało się, że dwa kominy z opuszczonych domów w hrabstwie Greene w stanie Tennessee zostały przekazane przez Kennetha Jenkinsa z Bulls Gap w Tennessee na rzecz Tipton-Haynes Historic Site; zostały one wykorzystane do rekonstrukcji obecnego komina¹⁹.

Przeniesiona zrębowa struktura architektoniczna przedstawia chatę George'a Haynesa, niewolnika Landon C. Haynesa²⁰. Mimo że nosi imię George'a Haynesa, należy zauważyć, iż George Haynes nigdy w niej nie mieszkał²¹. Budynek jest substytutem jednopiętrowej (z półpiętrzem), na planie „single-pen” (jednego pomieszczenia), chaty niewolnika w konstrukcji zrębowej, która pierwotnie znajdowała się na farmie i została zrównana z ziemią w roku 1968 z powodu zaawansowanego zniszczenia. Obecna, wprowadzona wtórnie chata nie znajduje się jednak w pierwotnym miejscu ulokowania chaty niewolniczej rodziny Haynesa, lecz w pobliżu tego miejsca²².

Zrębowy „Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa na terenie historycznego obiektu „Sam Davis Home and Plantation”

Historyczny Dom i Plantacja Sama Davisa to historyczna nieruchomość położona w Smyrnie w hrabstwie Rutherford, w Tennessee. Na objętym ochroną terenie znajduje się typowy dom klasy średniej zlokalizowany na przeciętnej wielkości farmie z okresu Antebellum²³, dlatego jako kompleks architektoniczny w historycznej scenerii wraz z wszystkimi przynależnościami i gruntami jest reprezentatywny dla tego typu nieruchomości tamtego czasu²⁴. Założenie posiada również wyjątkową wartość historyczną, ponieważ mieszkała tam ważna postać historyczna – żołnierz i bohater Konfederacji podczas amerykańskiej wojny domowej Sam Davis²⁵.

Ryc. 8. Elewacja frontowa chaty Focha, zanim została przeniesiona do Tipton-Haynes, aby stać się chatą niewolnika George'a Haynesa; zdjęcie dzięki uprzejmości the Center for Historic Preservation, Middle Tennessee State University, Murfreesboro, Tennessee.

Fig. 8. Front elevation of the Fox cabin before it was moved to Tipton-Haynes to become the George Haynes Slave Cabin; image courtesy the Center for Historic Preservation, Middle Tennessee State University, Murfreesboro, Tennessee.

1999, the building was donated to the Tipton-Haynes Historic Site by Stuart Wood and then moved there to aid in interpreting slavery at the site (Fig. 8). The work of dismantling the Fox cabin at its original location and moving to Tipton-Haynes was performed by Leatherwood, Inc. of Fairview, Tennessee. After transfer to the site, the cabin was then reassembled. However, the Fox cabin no longer had a chimney, so the staff began a search. This task was soon fulfilled, as two chimneys from abandoned home sites in Greene County, Tennessee were donated by Kenneth Jenkins of Bulls Gap, Tennessee, to the Tipton-Haynes Historic Site. These chimneys were then used to reconstruct the chimney currently at the George Haynes Slave Cabin.¹⁹

The reassembled cabin represents the cabin of George Haynes, a man enslaved by Landon C. Haynes.²⁰ While the cabin is named after George Haynes, it must be noted that George Haynes never lived in this cabin.²¹ This cabin is a substitute for a one-and-a-half story single-crib log slave cabin that was originally located at the site and that was razed in 1968 due to advanced deterioration. However, the current cabin is located not exactly in the original site of the Haynes' family slave cabin, but only near that place.²²

Sam Davis Log Boyhood Home at the Sam Davis Home and Plantation Historic Site

The Sam Davis Home and Plantation Historic Site is a historical property located in Smyrna, Rutherford County, Tennessee. The site consists of a typical middle-class house on an average-sized farm from the Antebellum period,²³ therefore, as an architectural complex in a historical setting together with all its dependencies and land, it is very representative of this

Oprócz domu rodzinnego Davisa, w którym mieszkał i dorastał Sam Davis, a który jako budynek został postawiony oryginalnie w tym miejscu, na terenie tej historycznej posiadłości znajduje się również drugi dom, zrębowy Sam Davis Boyhood Home („Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa), czyli budynek dawnego domu rodziny Davisów (ryc. 9). Jest to dwupiętrowa chata, z dołączoną jednopiętrową kuchnią, w konstrukcji zrębowej, pierwotnie zbudowana w Stewartsboro w hrabstwie Rutherford, w stanie Tennessee (to samo hrabstwo, w którym znajduje się historyczny dom i plantacja Sama Davisa – zaledwie kilka kilometrów od jej obecnej lokalizacji)²⁶.

„Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa został przeniesiony z pierwotnej lokalizacji i umieszczony w tym miejscu zaraz po tym, jak obszar plantacji Davisów (i stojący na niej dom) objęto formalną ochroną jako miejsce historyczne. Translokacji budynku dokonano w ramach interpretacji miejsca, w którym mieszkał i dorastał Sam Davis, a także ze względu na budowę nowej drogi przechodzącej przez posesję, na której oryginalnie był postawiony. Wskutek powyższego na terenie posiadłości ziemskiej Davisów znajdują się teraz dwa domy, które można połączyć z Samem – pierwszy (starszy), przeniesiony na farmę, w którym bohater Konfederacji się urodził i mieszkał jako chłopiec, zanim jego rodzice przenieśli się do domu na plantacji w Smyrnie, oraz drugi (oryginalnie wybudowany na farmie), gdzie młody Sam mieszkał przed wstąpieniem do armii²⁷.

Po translokacji zrębowy „Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa nigdy nie był poddawany właściwej konserwacji i powoli popadał w ruinę. Zadaszony dwupiętrowy ganek, znajdujący się od frontu budynku, uległ całkowitemu zniszczeniu.

Pomimo że „Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa został przeniesiony w nowy kontekst przestrzenny, budynek znajduje się na farmie tej samej rodziny, która niegdyś w nim mieszkała, i na obszarze tego samego pejzażu kulturowego. Zatem aspekt przynależności do tej samej rodziny i tego samego kontekstu geograficznego (ta sama lokalizacja w sensie przestrzeni kulturowo-architektonicznej) nie zmienił się. Dotyczy to również oryginalnego kształtu architektonicznego budynku, który nie został zmodyfikowany po translokacji (aczkolwiek obecnie jest w ruinie). Powyższe aspekty, jako przesłanie oryginalnej formy i oryginalnego kontekstu przynależności, są jednak tylko elementami szerszej interpretacji i jako takie nie mogą być uważane za autentyczne. Po przeniesieniu „Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa stał się elementem nowej narracji, dla której potrzeb znalazł się w obecnym miejscu i spełnia tę, a nie inną funkcję.

Zrębowe chaty niewolników na terenie historycznego obiektu „Sam Davis Home and Plantation”

Na terenie historycznej plantacji The Sam Davis Home and Plantation Historic Site znajduje się kilkanaście

Ryc. 9. Zrębowy „Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa przeniesiony na teren historycznej plantacji rodziny Davisów, 2018; fot. T. Tomaszek.

Fig. 9. The log Boyhood Home of Sam Davis at the Sam Davis Home Historic Site, 2018; photo by T. Tomaszek.

kind of properties from that time.²⁴ It is also significant because an important historical figure, Confederate soldier and hero during the American Civil War, Sam Davis, lived there.²⁵

Additionally to the Davis` family house, where Sam Davis lived and grew up, and which as a building is original to the site, a second house is also located on the grounds of this historical property. It is the Sam Davis log Boyhood Home, the former house of Davis` family (Fig. 9). It is a two-story log cabin, which was originally built in Stewartsboro in Rutherford County, Tennessee (the same county where the Historic Sam Davis Home and Plantation is located), just a few miles away from its current location.²⁶

The Sam Davis log Boyhood Home was relocated from its original location and placed at the site after the Sam Davis Home and Plantation was established as a Historic Site. This relocation was executed as a part of the interpretation of the place where Sam Davis had lived and grown up, and due to the construction of a subdivision road being built where it stood originally. Therefore, now there are two houses located on the property that can be linked to Sam—the first one (oldest), relocated to the site—where the Confederate hero was born and lived in as a boy before his parents moved to the plantation house in Smyrna, and the second one (original to the site)—where young Sam had resided before joining army.²⁷

After relocation, the log structure was never fully preserved and slowly went into disrepair. The roofed two-story porch, located on the front side of the cabin has been completely destroyed.

Although the Sam Davis Boyhood Home has been moved into a new spatial context, it is on the farm of the same family that once lived in it, and in the same cultural landscape area. Thus, its context of belonging to the same family and the same geographic context (the same locality) has not changed. The same is true of its original architectural shape, which has not been modified after relocation (although it is now in ruins). The above aspects, as a message of the original form and the original context of belonging, are, nevertheless

budynków gospodarczych, z których większość jest konstrukcji zrębowej i została oryginalnie postawiona na tej posesji. Jednakowoż są i takie architektoniczne struktury, jak zrębowe chaty niewolników, które po translokacji zostały wtórnie zlokalizowane na farmie, w miejscach niegdyś stojących tam oryginalnych budynków. Obecnie niektóre z chat niewolników są nawet wtórnie umeblowane²⁸.

W szczytowym okresie, mniej więcej pod koniec lat pięćdziesiątych XIX wieku, na plantacji Davisów mieszkało 51 niewolników, pracujących głównie na polach bawełny²⁹. Według innych źródeł w roku 1860 gospodarstwo było domem dla 52 niewolników (27 mężczyzn i 25 kobiet), którzy mieszkali w 14 chatach znajdujących się na terenie posiadłości³⁰. Podobnie jak większość chat niewolników na terenach amerykańskiego Południa, te znajdujące się na plantacji Davisów miały dość małe rozmiary, prawdopodobnie nie przekraczając powierzchni 100 stóp kwadratowych. Do niektórych domków przylegały ogrody, w których niewolnicy mogli uprawiać owoce i warzywa. Pod koniec lat dwudziestych XX wieku oryginalne chaty niewolników z farmy Davisa sprzedano, aby uzyskać fundusze na utrzymanie plantacji i udostępnianie obiektu. Dziś na terenie nieruchomości znajdują się tylko cztery historyczne chaty niewolników (ryc. 10). Zostały one jednak pozyskane i przeniesione z innych plantacji w procesie późniejszych interpretacji niewolnictwa w tym historycznym miejscu przez Stowarzyszenie Sama Davisa. I tak trzy zrębowe struktury chat zostały przeniesione z „Rattle and Snap”, dużej plantacji w Tennessee w pobliżu Kolumbii, a czwarta z Lascassas w hrabstwie Rutherford w Tennessee³¹.

Trzy chaty są budynkami jednoizbowymi, czwarta jest w typie „dogtrot”, z dwoma izbami i otwartą centralną przestrzenią pomiędzy nimi. Mają drewniane podłogi i są umeblowane, aby prezentować różne rodzaje prac wykonywanych w czasach Antebellum. Jedną z nich jest zaaranżowana tak, jak wyglądała w latach 1850–1860, a dwie pośrodku (budynki ustawione są w rzędzie) wyposażone są w przedmioty tkackie i przędzalnice oraz stare maszyny rolnicze.

Interpretacja niewolnictwa, w ramach której cztery domki niewolników (pierwotnie zlokalizowane w dwóch różnych miejscach) zostały przeniesione na farmę The Sam Davis Home and Plantation Historic Site, przywróciła jedynie przybliżony charakter tego gospodarstwa z połowy XIX wieku. Utworzony w ten sposób zestaw obiektów architektonicznych reprezentujących dawną obecność niewolników na plantacji jest dość swobodną narracją i tylko pobieżnie odnosi się do oryginalnej liczby chat, ich organizacji i lokalizacji, a także sposobu wykorzystania.

Uwagi końcowe

Translokacja drewnianego budynku w nowy kontekst przestrzenny i semantyczny, przeprowadzona w ramach interpretacji miejsca o znaczeniu historycznym,

Ryc. 10. Cztery historyczne chaty niewolników na terenie posiadłości historycznej farmy The Sam Davis Home and Plantation Historic Site, rok 2018; fot. T. Tomaszek.

Fig. 10. Four historical slave cabins on the grounds of the Sam Davis Home Historic Site, 2018; photo by T. Tomaszek.

only elements of a broader interpretation and as such cannot be regarded as authentic. After the relocation, the Sam Davis Boyhood Home became an element of a new narrative, for whose needs it is located in its current place and fulfills the function that it does.

Log Slave Cabins at the Sam Davis Home and Plantation Historic Site

There are several outbuildings located on the grounds of the Sam Davis Home and Plantation Historic Site, most of which are log structures original to the place. Contrastingly, there are also log slave cabins which have been rebuilt on the sites of the original quarters. Now some of them are even refurnished.²⁸

Some records show that at the peak period in the late 1850s, the Davis Plantation had about fifty-one slaves who lived and labored on this site, mostly working on cotton fields.²⁹ According to other sources, by 1860 the farm was home to fifty-two slaves: twenty-seven males and twenty-five females, who were living in the fourteen slave cabins located on the property.³⁰ Like most Southern slave dwellings, the ones located at the Davis Plantation were of quite small size, most likely not bigger than 100 ft². Some of the cabins had adjacent gardens in which the slaves could grow crops and vegetables. In the late 1920s, the original slave cabins from the Davis farm were sold to raise funds to keep the site open. Today, the property contains only four historical slave cabins (Fig. 10). These, however, were acquired and relocated from other plantations in the process of later interpretations of slavery of this historic site by the Sam Davis Association. And so, three of the log structures were moved to their present location from “Rattle and Snap,” a large Tennessee plantation near Columbia; and a fourth was moved from Lascassas in Rutherford County, Tennessee.³¹

Three of the cabins are one-room structures, and one is a dogtrot, with two rooms and an open central area. The structures have wooden floors and are furnished to present the different types of work done during the antebellum era. One of them is set up as it

stanowi istotny wkład w dyskusję dotyczącą kwestii zachowania horyzontu autentyczności zarówno przeniesionej struktury architektonicznej, jak i interpretowanego miejsca.

Omówione studia przypadków pozwalają na analizę konkretnych działań w zakresie ochrony i interpretacji konserwatorskiej, przeprowadzonych na drewnianych chatach w konstrukcji zrębowej zlokalizowanych na terenie stanu Tennessee w USA. Przykład McPeake Cabin, znajdującej się na polu bitwy Parkers Crossroads, ilustruje sytuację ponownego wprowadzenia „historycznej substancji”, a także osiągnięcia spójnego wyglądu historycznego. Dzięki temu działaniu coś z kontekstu historycznego zostało przywrócone temu miejscu, a skuteczniona rekonstrukcja zarówno budynku, jak i jego otoczenia została wykonana z zamiarem wywołania poczucia „autentyczności” u odwiedzających. W rzeczywistości jednak nastąpiło poważne zafałszowanie autentyczności ponownie wprowadzonej struktury architektonicznej. Podobny problem można zaobserwować w przypadku zrębowych chat niewolników umiejscowionych na terenie historycznej posiadłości The Sam Davis Home and Plantation Historic Site, gdzie użycie substancji historycznej do swobodnej interpretacji niewolnictwa podważa autentyczność oryginalnych budynków.

Chata niewolnika George’a Haynesa służyć może natomiast jako przykład budynku drewnianego, w przypadku którego sposób ponownego zestawienia po przeniesieniu, w tym modyfikacje wprowadzone poprzez dodanie nowych części, doprowadził do nadinterpretacji oryginalnego charakteru, kształtu i narracji. Budynek nie jest ulokowany dokładnie w miejscu, gdzie znajdowała się oryginalna chata; zyskał też inny wygląd: nowy komin i ganek dodane do bryły – obydwie te elementy nie są oryginalne dla struktury architektonicznej chaty, przy czym komin zafałszował materiał i typ (jest to historyczny komin, ale z innego budynku i w innym typie), ganek zaś jest wtórny jako element architektoniczny (chata pierwotnie nie miała ganku). Tak przeprowadzona rekonstrukcja historycznego budynku jest rodzajem swobodnej interpretacji i odbyła się niezgodnie z rozwiązaniami stosowanymi tradycyjnie w czasie wzniesienia budynku.

Sytuacja wygląda nieco inaczej w przypadku William Manse George Cabin. Mimo że budynek został przeniesiony na nowe miejsce, utrzymał pierwotny obszar semantyczny. Wydaje się zatem, że chata broni się przed krytyką zafałszowania, czyli w swej postaci architektonicznej i historycznej jest swoistą odpowiedzią na wyzwanie „autentyczności” traktowanej jako przynależność do pierwotnego kontekstu miejsca, a nie tylko określonego punktu w przestrzeni.

W ramach interpretacji historycznego obiektu „The Sam Davis Home and Plantation” pierwszy dom rodziny Davisów, zwany teraz „Domem z czasów dzieciństwa” Sama Davisa, został translokowany na farmę,

would have been in the 1850s and 1860s, and the two in the middle contain weaving and spinning items and old farming machinery.

The interpretation of slavery, as a result of which four slave cabins that had originally been located in two different places were relocated to the site, established only a general image of the farm from the mid-nineteenth century. The set of buildings created in this way, which represent the former presence of slaves on the plantation, is a fairly free narration, and it only refers to the original number of cabins, their organization and location, as well as the method of their use.

Final remarks

The relocation of a wooden building into a new spatial and semantic context, carried out as a part of the interpretation of a place of historical significance, makes an important contribution to the discussion regarding the issue of maintaining the horizon of authenticity of both the transferred architectural structure and the place being interpreted.

The case studies discussed above allow the examination of specific preservation and interpretation measures carried out on wooden log cabins from the state of Tennessee. The example of the McPeake Cabin located in Parkers Crossroads Battlefield illustrates the situation of the reintroduction of “historical substance” as well as achieving a certain cohesive historical appearance. Something of the historical context was returned to the site and the reconstruction of both the building and its surroundings was made to arouse feelings of “authenticity” in the viewer. However, there in fact was a serious falsification of the authenticity of the reintroduced architectural structure. A similar issue can be observed with the Log Slave Cabins at the Sam Davis Home and Plantation Historic Site, where the use of historical substance to kind of freely interpret slavery undermines the authenticity of the original buildings.

When discussing the George Haynes Slave Cabin, its reassembly and the addition of the new parts led to an over-interpretation of its original character, shape and narrative. The building is not located at the exact site of original cabin, it also gained a new chimney and porch. Both of these elements are not original to the structure, the chimney as a fabric and type (it is a historical chimney, but from a different building), and the porch as an architectural element (the cabin originally did not have a porch). Their reconstruction is kind of a loose interpretation and is done not in accordance with the solutions used during the time of the erection of the buildings.

The situation is different in the case of the William Manse George Cabin. Although the building was moved to a new site, it remained within the scope of its original semantic area. Thus, it seems to defend itself against charges of falsification, and therefore to respond to the challenge of “authenticity” treated as belonging to the original context of the place and not just a specific point in space.

Chociaż jest to oryginalny dom, w którym Sam Davis spędził pierwsze lata życia, został przeniesiony w nowy kontekst zarówno przestrzenny i architektoniczny, jak i historyczny. Zatem przykład tego budynku ujawnia niezwykle skomplikowaną naturę przeniesienia drewnianego budynku jako formy interpretacji konserwatorskiej miejsca historycznego i kreacji narracji historycznej.

Powyższe przykłady ilustrują trudności i wyzwania, przed którymi staje interpretacja, gdy jest częścią procesu ochrony i konserwacji miejsca o wyjątkowej wartości historycznej – kiedy w ramach interpretacji historyczny drewniany budynek zostaje translokowany, utrzymanie horyzontu autentyczności przenoszonych architektonicznej struktury nabiera szczególnego znaczenia. Pozostaje tylko zapytać, czy istnieje jedno rozwiązanie tego problemu.

Podziękowania

Zaprezentowane badania naukowe przeprowadzono w latach 2017–2018 w ramach stypendium naukowego z The Center for Historic Preservation, Middle Tennessee State University, Murfreesboro, Tennessee, USA. Ich realizacja była możliwa dzięki grantowi badawczemu przyznanemu z Fundacji Kościuszkowskiej. Za zaangażowanie i pomoc w badaniach autor pragnie przekazać szczególne podziękowania prof. dr. Carrollowi Van West, historykowi stanu Tennessee, dyrektorowi MTSU Center for Historic Preservation; dr Stacey Graham, profesor odpowiedzialnej za badania naukowe w ośrodku MTSU Center for Historic Preservation; Jenny Andrews, Historic Preservation Fellow na MTSU Center for Historic Preservation.

As part of the intended interpretation of the Historic Sam Davis Home and Plantation, the first home of the Davis family, now called the Sam Davis Boyhood Home, has been relocated to the farm. Although it is the original house in which Sam Davis had spent the first years of his life, it was relocated to a new context: both spatial and architectural as well as historical. Thus, the example of this building reveals the extremely complicated issue of the relocation of a wooden building performed as a form of interpretation of a historical place and creation of historical narrative.

The examples shown above illustrate the difficulties and challenges that interpretation is facing when it becomes a part of the preservation of a historically significant place. When a historical wooden building is relocated due to conducted interpretation, the horizon of its authenticity is questioned. It remains only to ask if there is one correct answer to this problem.

Acknowledgments

The above research was carried out during the years of 2017/2018 under a Research Fellowship from the Center for Historic Preservation, Middle Tennessee State University, Murfreesboro, Tennessee, USA. It was also possible thanks to a research grant from the Kosciuszko Foundation.

For their commitment and help in carrying out this research, special thanks goes to Professor Carroll Van West, Ph.D., Tennessee State Historian, Director of the MTSU Center for Historic Preservation; Dr. Stacey Graham, Research Professor at the MTSU Center for Historic Preservation and Jenny Andrews, Historic Preservation Fellow at the MTSU Center for Historic Preservation.

Bibliografia / References

- Andrews Jenny, *Assessment of Historic Structures in the Cane Ridge Community of Antioch, TN.*, Murfreesboro 2017.
- Brown Johnson Lillian, *Historic Cane Ridge and Its Families*, Nashville 1973.
- Curtis C. Nancy, *Black Heritage Sites: An African American Odyssey and Finder's Guide*, Washington D.C. 1996.
- Dillahunty Albert, *Shiloh National Military Park, Tennessee*, „National Park Service Historical Handbook Serie” 1955, nr 10.
- Jordan Terry G., *American Log Buildings. An Old World Heritage*, Chapell Hill 1985.
- Meredith Owen N., *The Sam Davis Home*, „Tennessee Historical Quarterly” 1965.
- National Register of Historic Places Inventory – Nomination Form for Sam Davis Home, Smyrna, Rutherford County, Tennessee*, Nashville 1969.
- State of the Park Report for Shiloh National Military Park*, „State of the Park Series” 2016, nr 25.
- Tipton-Haynes Historic Site Vertical File*, Nashville 1970.
- Tipton Haynes. National Register of Historic Places nomination*, red. H.L. Harper, „National Park Service, Tennessee Historical Commission” 1970.
- Van West Carroll, Gavin Michael, Gardner Leigh Ann, *Tipton-Haynes Historic Site – History, Conditions Assessment & Maintenance Recommendations. Tennessee Historical Commission (THC), the Tipton-Haynes Historic Site, and the Tennessee Civil War National Heritage Area (NHA)*, Murfreesboro 2011.

Źródła elektroniczne / Electronic sources

Genealogy Trails History Group, 2019, The McPeake Heritage, <http://genealogytrails.com/tenn/henderson/mcpeakecrossroads3.html>.

Historical Marker Project, 2018, McPeake Cabin (HMDJ3), https://www.historicalmarkerproject.com/markers/HMDJ3_mcpeake-cabin_Wildersville-TN.html.
<https://pl.wikipedia.org/wiki/Antebellum>.
Parker's Crossroads, 2016, Battlefield Preservation, <http://www.parkerscrossroads.org/battlefield-preservation/>.
Shiloh National Military Park, https://en.wikipedia.org/wiki/Shiloh_National_Military_Park.

The American Battlefield Protection Program (ABPP), 2015, Parker's Cross Roads, <https://www.nps.gov/abpp/battles/tn011.htm>.
The Parker's Crossroads Battlefield Association, 2000–2012, The Battle at Parker's Crossroads, Tennessee, http://www.parkerscrossroads.com/Battle_Information/history.htm.

-
- ¹ *The American Battlefield Protection Program (ABPP)*, 2015, Parker's Cross Roads, <https://www.nps.gov/abpp/battles/tn011.htm> (dostęp: 18 IX 2018).
- ² *Historical Marker Project*, 2018, McPeake Cabin (HMDJ3), https://www.historicalmarkerproject.com/markers/HMDJ3_mcpeake-cabin_Wildersville-TN.html (dostęp: 20 XI 2018).
- ³ *The Parker's Crossroads Battlefield Association*, 2000–2012, The Battle at Parker's Crossroads, Tennessee, http://www.parkerscrossroads.com/Battle_Information/history.htm (dostęp: 12 I 2019).
- ⁴ *Parker's Crossroads*, 2016, Battlefield Preservation, <http://www.parkerscrossroads.org/battlefield-preservation/> (dostęp: 26 XI 2018).
- ⁵ *Historical Marker Project*, 2018.
- ⁶ T.G. Jordan, *American Log Buildings. An Old World Heritage*, Chapel Hill 1985, s. 24; „dogtrot” to parterowy budynek na planie „double-pen” (dwóch części/pomieszczeń), z dwoma izbami („pens”) oddzielonymi przejściem, całość przykryta dwuspadowym dachem; zazwyczaj ma dwa kominy, umieszczone po obu stronach budynku i na ścianach zewnętrznych.
- ⁷ Domy podobne do kabiny McPeake były niezwykle popularne na obszarze Tennessee w XVIII i XIX w. Domy z bali (zrębowe) były wówczas dość łatwe do postawienia, ponieważ bel drewnianych było pod dostatkiem, a przetworzona tarcica była bardzo droga. W rzeczywistości wiele ocalałych zabytkowych domów z tego okresu zawiera pozostałości pierwotnej konstrukcji zrębowej (rdzeń zrębowy), ukrytej później przez kolejne przebudowy lub dodaną okładzinę z desek (szalunek).
- ⁸ T.G. Jordan, op. cit., s. 24; „single-pen” (jedna izba) plan budynku to najprostsza forma drewnianej kabiny. Odmiana, w której przypadku kabina jest na planie kwadratu z centralnie umieszczonymi otworami drzwiowymi z przodu i tyłu oraz z kominem na bocznej ścianie na zewnątrz, jest nazywana typem „angielskim”, podczas gdy wersja kabiny na planie prostokąta z otworami drzwiowymi z przodu i tyłu przesuniętymi na bok oraz kominem na bocznej ścianie na zewnątrz nazywana jest typem „prostokątnym”.
- ⁹ *Shiloh National Military Park*, https://en.wikipedia.org/wiki/Shiloh_National_Military_Park (dostęp: 29 I 2019).
- ¹⁰ A. Dillahunt, *Shiloh National Military Park, Tennessee*, „National Park Service Historical Handbook Serie” 1955, nr 10, s. 1–2.
- ¹¹ *State of the Park Report for Shiloh National Military Park*, „State of the Park Series” 2016, nr 25, s. 26; A. Dillahunt, op. cit., s. 32, par. 13.
- ¹² *State of the Park Report for Shiloh National Military Park*, s. 26.
- ¹³ A. Dillahunt, op. cit., s. 32, par. 13.
- ¹⁴ J. Andrews, *Assessment of Historic Structures in the Cane Ridge Community of Antioch, TN.*, Murfreesboro 2017, s. 21.
- ¹⁵ Często takie dzwony służyły do wzywania ludzi na posiłki, do szkoły lub na specjalne spotkania.
- ¹⁶ *Tipton Haynes. National Register of Historic Places nomination*, red. H.L. Harper, „National Park Service, Tennessee Historical Commission” 1970; C. Van West, M. Gavin, A. Gardner Leigh, *Tipton-Haynes Historic Site – History, Conditions Assessment & Maintenance Recommendations. Tennessee Historical Commission (THC), the Tipton-Haynes Historic Site, and the Tennessee Civil War National Heritage Area (NHA)*, Murfreesboro 2011, s. 15.
- ¹⁷ *Ibidem*, s. 64.
- ¹⁸ *Tipton-Haynes Historic Site Vertical File*, Nashville 1970.
- ¹⁹ C. Van West et al., op. cit., s. 65.
- ²⁰ *Tipton-Haynes Historic Site Vertical File*.
- ²¹ C. Van West et al., op. cit., s. 63.
- ²² *Tipton-Haynes Historic Site Vertical File*, op. cit.; C. Van West, et al., op. cit., s. 64.
- ²³ Antebellum (łac. przedwojenna), neoklasycystyczny styl architektoniczny, typowy dla XIX-wiecznego południa Stanów Zjednoczonych, zwłaszcza dla tzw. Głębokiego Południa. Kształtował się od powstania USA i rewolucji amerykańskiej aż do wybuchu wojny secesyjnej. W stylu tym najczęściej budowano domy należące do bogatych plantatorów. Zob. <https://pl.wikipedia.org/wiki/Antebellum> (dostęp: 12 II 2020).
- ²⁴ *National Register of Historic Places Inventory – Nomination Form for Sam Davis Home, Smyrna, Rutherford County, Tennessee*, Nashville 1969, s. 2.
- ²⁵ O.N. Meredith, *The Sam Davis Home*, „Tennessee Historical Quarterly” 1965, s. 304.
- ²⁶ *Ibidem*.
- ²⁷ *Ibidem*.
- ²⁸ *National Register of Historic Places Inventory*, s. 3.
- ²⁹ N.C. Curtis, *Black Heritage Sites: An African American Odyssey and Finder's Guide*, Washington D.C. 1996, s. 232.
- ³⁰ O.N. Meredith, op. cit., s. 315.
- ³¹ N.C. Curtis, op. cit., s. 232.

Streszczenie

Zasadność translokacji budynku drewnianego pozostaje zagadnieniem szeroko dyskutowanym. Problem ten nabiera szczególnego wymiaru w przypadku translokacji przeprowadzonej w ramach procesu ochrony i interpretacji konserwatorskiej miejsca o szczególnym znaczeniu historycznym. W artykule poddano krytycznej dyskusji zagadnienie translokacji w ramach interpretacji architektoniczno-historycznej na przykładzie historycznych chat o konstrukcji zrębowej w stanie Tennessee w USA: McPeake Cabin w Parkers Crossroads Battlefield, William Manse George Cabin w Shiloh National Military Park, King Cabin w Cane Ridge, George Haynes Slave Cabin na Historycznej Farmie Tipton-Haynes, zrębowy „Dom z czasów dzieciństwa” Sama Davisa oraz zrębowe chaty niewolników na terenie historycznego obiektu „Sam Davis Home and Plantation”. Przedstawione studia przypadku stanowią przyczynek do analizy horyzontu autentyczności zarówno przeniesionych struktur, jak i miejsc historycznych, na których obszarze wtórnie zostały zlokalizowane.

Abstract

The legitimacy of the relocation of a wooden building remains a widely discussed issue. This problem takes on a special dimension in the case of relocation carried out as a part of the process of the protection and interpretation of a place with special historical meaning. This paper examines the issue of relocation as part of architectural and historical interpretation on the example of historic log cabins located in the state of Tennessee in the USA. These buildings are: the McPeake Cabin in Parkers Crossroads Battlefield, the William Manse George Cabin in Shiloh National Military Park, the King Cabin in the Cane Ridge community within the suburban township of Antioch, the George Haynes Slave Cabin at the Tipton-Haynes Historic Site, the Sam Davis Log Boyhood Home and Slave Cabins at the Sam Davis Home and Plantation Historic Site. The presented case studies contribute to the analysis of the horizon of authenticity of both the transferred architectural structures and the historical sites in which they were secondary located.